

ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΑ ΦΩΤΑ (Ματθ. 4, 12-17)

†ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ ΜΕΛΕΤΙΟΥ

(Διασκευή όμιλίας στους Κωστακιούς, στίς 14/1/2007)

1. Είμαστε ψυχικά κοντά Του;

Πανηγυρίσαμε και γιορτάσαμε τη μεγάλη έορτή τῶν Θεοφανείων. Ὁ Χριστός ἦρθε κοντά μας, ἔγινε ἄνθρωπος, περπάτησε στὸν κόσμον καὶ πῆγε στὸν Ἰορδάνη, ὅπου βαπτίσθηκε γιὰ μᾶς. Γιὰ τὴν σωτηρία μας.

Τὸν εἶδε ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος, Τὸν γνώρισε, Τὸν κατάλαβε, Τὸν τίμησε, Τὸν προσκύνησε, Τὸν δόξασε καὶ εἶπε στοὺς ἄνθρώπους: Αὐτός εἶναι «ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου». Αὐτός εἶναι τὸ Φῶς τοῦ κόσμου. Αὐτός εἶναι ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ. «Ἦγγικεν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν». Εἶναι κοντά μας ἡ Βασιλεία τῶν οὐρανῶν. Ἀπλώστε τὸ χέρι σας, νὰ Τὸν πιάσετε. Ἀνοίξτε τὰ μάτια σας νὰ Τὸν δεῖτε. Ἀνοίξτε τὰ αὐτιά σας νὰ Τὸν ἀκούσετε.

Ὁ Θεός, ἦρθε στὸν κόσμον νὰ βασιλεύσει. Ποῦ νὰ βασιλεύσει; Μέσα μας! Στὸ μυαλό μας καὶ στὴν καρδιά μας. Γιατί, ἂν δέν βασιλεύσει μέσα μας, στὸ μυαλό μας καὶ στὴν καρδιά μας, τότε δέν βασιλεύει οὔτε «ἀπ' ἔξω» μας, καὶ δέν γίνονται τὰ ἔργα μας καθαρὰ, ἔργα τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ.

Εἶναι κοντά μας ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. Ψυχικά κοντά μας, πρέπει νὰ εἶναι! Καὶ ἐμεῖς πρέπει νὰ ψάχνουμε νὰ δοῦμε: Εἶμαστε κοντά στὸν Χριστό ψυχικά ἢ εἶμαστε μακριά Του; Ψυχικά κοντά Του, τὸ ἐπαναλαμβάνουμε πάλι. Γιατί ἐνδέχεται ἕνας ἄνθρωπος νὰ εἶναι μέσα στὴν ἐκκλησία, καὶ νὰ μὴν εἶναι ψυχικά κοντά στὸν Χριστό. Ἐνδέχεται μερικές φορές νὰ κοινωνεῖ τὸ Σῶμα καὶ τὸ Αἷμα τοῦ Κυρίου, καὶ νὰ μὴν εἶναι κοντά στὸν Χριστό.

Πῶς συμβαίνει αὐτό; Ἄς τὸ ἐξετάσουμε, γιατί εἶναι κάτι πού μᾶς ἐνδιαφέρει πολύ. Ἔχει νὰ κάνει μέ τὴ σωτηρία μας.

Ἀκούσαμε στὸ Εὐαγγέλιο τὰ λόγια: «ὁ λαός ὁ καθημένος ἐν σκότει, εἶδε φῶς μέγα» Ἔνας λαός «πού βρισκόταν στο σκοτάδι, εἶδε φῶς μέγα». Περπατᾷ ὁ Χριστός, τὸ μέγα Φῶς, ἀνάμεσά τους. Τό βλέπω ἐγώ, τό βλέπεις καὶ ἐσύ, ἀφοῦ περπατᾷ σάν ἄνθρωπος. Πῶς ὅμως τό βλέπεις; Καταλαβαίνεις τί εἶναι; Τό ἀγαπᾷς; Τό βάζεις μέσα σου; Τό κάνεις νὰ ἀλλάξει τὴν ζωὴ σου;

Παίρνουμε ένα παράδειγμα:

Θυμάστε τί είπαν οι Γαδαρηνοί στο Χριστό, όταν θεράπευσε ένα δαιμονισμένο συμπατριώτη τους, πού είχε κατακτήσει τρομακτικά επικίνδυνος άνθρωπος; «Φύγε από κοντά μας, πήγαινε κάπου άλλο. Μας είσαι ζημία, αφού έκανες να πνιγοῦν τά γουρούνια μας».

Σέ ποιόν είπαν «φύγε»; Στην Βασιλεία του Θεού! Σέ Έκείνον πού ήρθε να φέρει την αιώνια ζωή και την αιώνια βασιλεία του Θεού σε μας και να μας σώσει.

Βέβαια μερικοί άνθρωποι κατάλαβαν την ευεργεσία του Χριστού.

Τόν αγάπησαν και Τόν δόξασαν. Και ο πρώην δαιμονισμένος Τόν παρακαλούσε: «Κράτα με κοντά σου» Άλλά ήταν και άλλοι πού του έλεγαν: «Φύγε»

2. Η αληθινή έξυπνάδα

Άλλά, άς αφήσουμε εκείνους. Έμεϊς τί κάνουμε;

Είπε ο Άγιος Ιωάννης ο Πρόδρομος και τό έλεγε και ο Χριστός από την πρώτη στιγμή πού άρχισε να κηρύττει: «Μετανοείτε, ήγγικεν ή Βασιλεία των ουρανών»

Τί σημαίνει αυτό τό «Μετανοείτε»; Άλλάξτε μυαλά, αλλάξτε νοοτροπία, αλλάξτε νοῦ. Δηλαδή, αλλάξτε την τοποθέτηση πού έχετε για την ζωή, για τον Θεό, για τον έαυτό σας. Άλλάξτε νοοτροπία για τον τρόπο πού βλέπετε την ζωή.

Γιατί μας έδωσε ο Θεός την ζωή; Για να χορτάσουμε μόνο τις ανάγκες του σώματος;

-Τί να χορτάσεις, εύλογημένε μου; Φαί;

-Τί να χορτάσεις; Άμαρτία και σαρκικές ήδονές;

-Τί να χορτάσεις; Αυτόκίνητο και σπίτι;

Τί λέει τό Ευαγγέλιο; Ήταν ένας πλούσιος, πού δέν ήξερε ποῦ να βάλει τά αγαθά του. Και όταν έπιτέλους τά έξασφάλισε, είπε: «Ψυχή, έχεις πολλά αγαθά. Να τρώς, να πίνεις και να γλεντάς καλά, σε όλη σου τή ζωή. Έξασφαλίστηκες». Άλλά αφού είπε στον έαυτό του τό «έξασφαλίστηκες»,

πέθανε τό ίδιο βράδυ. Καί τοῦ εἶπε ὁ Θεός: Τώρα ἄφρον, ἀνόητε, «ταῦτα τίνι ἔσται;» Αὐτά ποῦ πᾶνε; Γιατί ἔχασες τήν ψυχή σου; Τί θά φᾶς ἀπό αὐτά; Μέ τί θά χορτάσεις;

Ἄς ποῦμε ὅτι ἓνας ἄνθρωπος ἔζησε ἑκατό χρόνια καί ἔτρωγε καί ἔπινε καλά. Καί δέν στερήθηκε ποτέ τίποτα. Τί νά τό κάνεις, ὅταν καταντήσει σάν ἐκεῖνο τόν πλούσιο. Πού ὅταν πέθανε, πῆγε γιά πάντα στήν κόλαση καί καιγόταν τόσο, ὥστε νά νοσταλγεῖ μιά σταγόνα νερό;

Γι' αὐτό, ἀδελφοί μου, ἡ μεγαλύτερη σοφία καί ἐξυπνάδα γιά τόν ἄνθρωπο εἶναι, νά μήν κάνει ἐδῶ τόν ἔξυπνο, σέ μερικούς ἀνθρώπους πού τούς βρίσκει μέ λίγο μυαλό, ἀλλά νά εἶναι ἔξυπνος «κατά Θεόν». Νά ἀνοίξει τά μάτια του γιά τήν αἰώνια σωτηρία του. Νά γνωρίσει τήν πίστη, τόν Ἀληθινό Θεό, τήν σημασία καί τήν ἀξία τῆς αἰώνιας ζωῆς.

Ἦλθε ὁ Χριστός στόν κόσμο, ὁ Θεός τῆς Δόξης, καί ταπεινώθηκε γιά μᾶς. Τονίζουμε τό «ταπεινώθηκε». Γιατί ἐμεῖς, χειρότερο ἀπό τό νά μείνουμε νηστικοί, χειρότερο ἀπό τό νά χάσουμε κάτι, θεωροῦμε - καί δικαίως - σάν μεγαλύτερο κακό, τό νά μᾶς καταφρονοῦν, νά μή μᾶς ἀγαποῦν, νά μή μᾶς πονοῦν. Καί ὁ Χριστός τά ὑπέμεινε ὅλα αὐτά γιά τήν σωτηρία μας.

3. Βάπτισμα «έν Πνεύματι Ἁγίῳ»

Δέν πρέπει νά ξεχνᾶμε ὅτι, ὅταν ἀρχίζει ἓνας ἄνθρωπος νά πέφτει πνευματικά, βουλιάζει. Ποῦ βουλιάζει; Στήν ἁμαρτία. Τό λέμε καί τό πιστεύουμε: «Αὐτός βούλιαξε στό κακό, στήν ἁμαρτία καί στήν διαφθορά»

Τί σημαίνει αὐτό;

Στόμα; Βρώμικο! Μάτια; Πονηρά! Χέρια; Βρώμικα! Ὅλοκληρο τό σῶμα βρώμικο. Ἡ ψυχή καί ἡ καρδιά βρώμικα. Ἦ, αὐτός ὁ ἄνθρωπος δέν ἔχει βουλιάξει στό κακό; Δέν συναντᾶμε συνέχεια ἀνθρώπους βουλιαγμένους στήν ἁμαρτία;

Τί θά μπορούσαμε νά ποῦμε, γιά μιά τέτοια κοινωνία; Δέν εἶναι ζούγκλα; Ἀφοῦ δέν μπορεῖς νά ἐμπιστευθεῖς οὔτε τούς φίλους σου. Παίρνεις ἓνα ἄνθρωπο, πού τόν θεωρεῖς φίλο σου καί ἀγαπητό σου, τόν μπάζεις στό σπίτι σου, καί ἐκεῖνος ἔρχεται μιά νύχτα νά σέ κλέψει. Τόν ἐμπιστεύεσαι, καί ἐκεῖνος κυνηγάει τήν γυναίκα σου καί τό παιδί σου.

Γιατί εἶναι ζούγκλα ἡ ζωή;

Διότι ἔγινε βουῦρκος ἢ ψυχὴ καὶ ἢ καρδιά. Καὶ ἔγινε βουῦρκος, γιατί δέν ἀναζήτησε τό φῶς τοῦ Θεοῦ, οὔτε ἔψαξε νά μάθει τί εἶναι θέλημα Θεοῦ.

Γι' αὐτό, ἀδελφοί, καταλαβαίνουμε πόσο σοφά ἦταν τά λόγια τοῦ Χριστοῦ καί τοῦ Προδρόμου Του, πού ὅταν πρωτοάνοιξαν τό στόμα τους νά διδάξουν μᾶς εἶπαν: «Μετανοεῖτε, ἤγγικεν ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ», πού ὅπως εἶπαμε, σημαίνουν: Ἀλλάξτε μυαλά. Διορθώστε τά μυαλά σας. Ἀνοῖξτε τά μάτια σας.

Καί ἀφοῦ τά ἀνοίξετε στό φῶς τοῦ Χριστοῦ καί μετανοήσετε, τότε θά σᾶς βαπτίσω «ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ»

Τί εἶναι τό Βάπτισμα; Παίρνουμε τό παιδί καί τό βουτᾶμε μέσα στό νερό, ὀλόκληρο. Νά μήν μείνει οὔτε ἀκρούλα ἀπό τόν βαπτιζόμενο, πού νά μήν πάει τό νερό τοῦ Βαπτίσματος νά τήν πλύνει. Γιατί τό λέμε αὐτό;

Παράδειγμα: Ἕνας ἄνθρωπος βούλιαξε σέ ἕνα βουῦρκο. Βγαίνει ἔξω, καί τί ψάχνει νά βρεῖ; Νερό. Πολύ νερό. Νά πλυθεῖ, πρώτη, δεύτερη, τρίτη φορά, νά φύγουν ἀπό πάνω του οἱ βρώμες. Καί ὅσο πιό καλά πλένεται καί δέν ἀκούει ἄσχημη μυρωδιά, τόσο πιό πολύ λέει: «Δόξα σοι ὁ Θεός! Πλύθηκα»

Κατά τόν ἴδιο τρόπο, μᾶς λέει ὁ Χριστός, πρέπει νά βουτηχτοῦμε, αὐτό σημαίνει νά «βαπτιστοῦμε», μέσα στό Ἅγιο Πνεῦμα. Γιά νά καθαριστοῦν ὅλες οἱ λεπτομέρειες τῆς ζωῆς μας. Νά γίνουν εὐωδιασμένες ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. Νά γίνουν φωτεινές. Νά τίς καταλαβαίνουμε. Νά βλέπουμε πού μᾶς ὀδηγοῦν οἱ τάσεις καί οἱ ἐπιθυμίες μας, καί πού θέλει ὁ Θεός νά μᾶς πηγαίνει, μέ τόν λόγο Του, μέ τά διδάγματά Του, μέ τήν σοφία Του, μέ τήν ἀγάπη Του καί μέ τήν καλωσύνη Του.

Σημασία λοιπόν ἔχει, τό νερό τοῦ βαπτίσματος νά πλύνει τήν ψυχὴ μας καί τήν καρδιά μας. Ἀλλιῶς δείχνουμε ὅτι δέν ἀφήσαμε τήν καρδιά μας νά ἐπηρεαστεῖ ἀπό τό θέλημα τοῦ Θεοῦ καί νά ἀγιαστεῖ.

Πῶς ὅμως θά γίνει αὐτό τό Βάπτισμα «ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ;»

Κατ' ἀρχήν, τό Βάπτισμα πού βαπτιζόμαστε ὅταν εἴμαστε μικρά παιδιά, εἶναι Βάπτισμα «ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ». Δέν βαπτιζόμαστε σέ ἀπλό νερό. Ἕνα ξέπλυμα μέ σκέτο νεράκι, δέν λέει τίποτα. Βαπτιζόμαστε στό Ἅγιο Πνεῦμα καί παίρνουμε τόση χάρη, πού δέν μπορεῖ νά μετρηθεῖ μέ τίποτα.

Μετά εἶναι πού τά χαλᾶμε. Πῶς τά χαλᾶμε;

Ἀπλή ἢ ἀπάντηση: Δέν πολυνοιαζόμαστε γιά τά πνευματικά. Καί ἀρχίζουμε νά λέμε:

-Ἄστο τοῦτο, πού λέει τό Εὐαγγέλιο· σάν βαρὺ φαίνεται. Ἄστο τό ἄλλο.

Κουραστικό φαίνεται. Άς κάνουμε και καμιά άμαρτία, γιατί αλλιώς πώς θα όμορφύνει ή ζωή;

-Είναι ανάγκη να νηστεύω Τετάρτη και Παρασκευή;

-Είναι ανάγκη να τρέχω την Κυριακή στην Έκκλησία; Ποτέ θά ξεκουραστώ;

Άπό αυτά αρχίζει και μπαίνει μέσα στην ψυχή τό κακό. Και όταν μπει μέσα, αρχίζουμε και γλιστράμε και βουλιάζουμε και κολλάμε στον βούρκο της άμαρτίας.

Άς ακούσουμε τό μήνυμα πού μάς έδωσε ο Κύριος μας, ο Ίησοϋς Χριστός, μέ τά Άγια Θεοφάνεια, πού ήρθε και φανερώθηκε στον κόσμο, σέ μάς. Άς ακούσουμε τά λόγια του Έπουράνιου Πατέρα Του, πού μάς έβεβαίωσε ότι Αυτός είναι ο Υιός Του ο Μονογενής, και ότι πρέπει να Τον ύπακούωμε.

Άς ακούσουμε και τά λόγια του Τιμίτου Προδρόμου: «ήγγικεν ή Βασιλεία τών ουρανών». Ήλθε ο Χριστός! Άνοιξτε τα μάτια σας να Τόν δείτε! Άνοιξτε τα αυτιά να Τόν ακούσετε! Άνοιξτε την καρδιά να Τόν δεχτείτε! Άνοιξτε τα χέρια σας να Τόν αγκαλιάσετε! Τρέξτε να τον φτάσετε! Μείνετε κοντά Του!

Άνοιξτε τον πνευματικό σας έαυτό, όσο περισσότερο μπορείτε.

Ό καθένας, τά λόγια αυτά και τή σχέση του μέ τον Χριστό, να τά φέρνει κάθε τόσο στον νοϋ του. Και να παίρνει κάθε μέρα όλο και πιο σταθερή και ξεκάθαρη την απόφαση, να ζήσει για τον Χριστό. Να ζήσει κοντά στον Χριστό. Να ζήσει την άληθινή και αιώνια ζωή. Άμήν!